

Nasza Wspólnota

nr 113

17 października 2021 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze Święte i intencje: 18-24 października 2021 r.

18.10, poniedziałek – święto św. Łukasza Ewangelisty, godz. 17.00
+ Władysław

19.10, wtorek, godz. 17.00
+ Władysław

20.10, środa – wsp. św. Jana Kantego, godz. 17.00:
++ Bronisława, Stanisław, Jan i Julia

21.10, czwartek, godz. 17.00
+ Władysław

22.10, piątek – wsp. św. Jana Pawła II, godz. 17.00
+ Jan Potoczniak

23.10, sobota, godz. 17.00
+ Władysław

24.10, XXX niedziela zwykła, B

9.00: + Władysław

11.00: O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla rodziny

Ogłoszenia

◆ Dziękuję serdecznie P. Wiktorii i Wiesławowi Kiełt za sprzątanie, udekorowanie kwiatami i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę.

◆ *Zaproszenie dla mieszkańców Przemyśla na procesję różańcową i modlitwę w intencji rozpoczynającego się Synodu Biskupów oraz duchowego przygotowania do Synodu Archidiecezji Przemyskiej*

W niedzielę, 17 października 2021 r., Męski Różaniec w Przemyślu, Wojownicy Maryi Przemyśl, grupy modlitewne działające w przemyskich parafiach, zapraszają mieszkańców Przemyśla i okolic na procesję różańcową pokutno-wynagradzającą za grzechy Polaków oraz w intencji rozpoczynającego się Synodu Biskupów i duchowego przygotowania do Synodu Archidiecezji Przemyskiej.

Wydarzenie rozpocznie się modlitwą w kościele OO. Franciszkanów w Przemyślu o godz. 15.30. Po nabożeństwie, z kościoła wyruszy procesja różańcowa ulicami Przemyśla (odmawiane będą wszystkie części Różańca św.) pod Krzyż Zawierzenia, pod którym nastąpi Akt Przepraszania Pana Jezusa za nasze winy oraz Akt Poświęcenia Niepokalanemu Sercu Matki Bożej. Procesję zakończy uroczysta Msza św. pod przewodnictwem Metropolity Przemyskiego, abp. Adama Szala w przemyskiej Archikatedrze, sprawowana o godz. 18.00.

Serdecznie zachęcamy parafian z miasta Przemyśla i okolic do włączenia się w tę wyjątkową inicjatywę, jednoczącą nas na modlitwie różańcowej i Eucharystii.

◆ Za tydzień Niedziela Misyjna, rozpoczynająca w Kościele tydzień modlitw w intencji misji.

◆ Przez cały październik po Mszy św. w dni powszednie ma miejsce adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa różańcowa.

◆ Dziękuję osobom, które w ostatnim tygodniu złożyły ofiary na utrzymanie naszej kaplicy.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jezus, przywoławszy Dwunastu, powiedział do nich:

«Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu».

(Mk 10,42-45)

W trosce o formację

Papież Franciszek – *Amoris laetitia*

Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie
(cd.)

Hojność

Mówiliśmy wielokrotnie, że aby kochać innych, trzeba najpierw pokochać samego siebie. Priorytet miłości do samych siebie ma też podłoże psychologiczne, gdyż ten, kto nie potrafi kochać samego siebie napotyka trudności w miłowaniu innych: „Kto jest zły dla siebie, czyż będzie dobry dla innych? [...] Nie ma gorszego człowieka niż ten, który jest sknerą dla siebie samego” (Syr 14, 5-6).

Św. Tomasz z Akwinu wyjaśnia jednak, że „do miłości bardziej należy chęć miłowania, niż bycia miłowanym” i rzeczywiście „matki, u których spotykamy największą miłość, bardziej starają się kochać, niż być kochane”. Zatem miłość może wykraczać poza sprawiedliwość i rozdawać się darmo, „niczego się za to nie spodziewając” (Łk 6, 35), aż do największej miłości, „gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15, 13).

Czy jest jeszcze możliwa owa hojność, która pozwala, by darmo dawać i to dawać aż do końca? Z pewnością jest to możliwe, bo tego wymaga Ewangelia: „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!” (Mt 10, 8).

Bez przemocy wewnętrznej

Jeżeli pierwsze słowa „Hymnu o miłości” zachęcały nas do cierpliwości unikającej gwałtownego reagowania w obliczu słabości i błędów innych, to teraz pojawia się słowo, które odnosi się do wewnętrznej reakcji oburzenia spowodowanej czymś zewnętrznym. Jest to przemoc wewnętrzna, nie okazywane podrażnienie, która stawia nas w postawie obronnej przeciwko innym, jakby byli uciążliwymi wrogami, których należy unikać. Żywienie takiej wewnętrznej agresji niczemu nie służy. Powoduje tylko naszą niemoc i doprowadza do naszej izolacji. Oburzenie jest zdrowe, gdy prowadzi nas do reagowania w obliczu poważnej niesprawiedliwości, ale jest szkodliwe, gdy ma skłonność do przenikania wszelkich naszych postaw wobec innych.

Ewangelia zachęca nas raczej do dostrzeżenia belki we własnym oku (por. Mt 7, 5), a jako chrześcijanie nie możemy być obojętni na nieustanną zachętę Słowa Bożego, by nie podsycać gniewu: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj!” (Rz 12, 21). „W czynieniu dobrze nie ustawajmy” (Ga 6, 9). Czym innym jest poczucie siły wybuchającej agresji, a czym innym jest zgoda na nią, pozwolenie, aby stała się postawą trwałą: „Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce!” (Ef 4, 26). Dlatego nigdy nie należy kończyć dnia bez pojednania w rodzinie. „A jak mam się jednać? Na kolanach? Nie! Wystarczy mały gest, mała rzecz, i wraca zgoda w rodzinie. Wystarczy pieśczość, bez słów. Lecz niech nigdy dzień rodziny nie kończy się bez pogodzenia się”. Wewnętrzną reakcją w obliczu przykrości spowodowanych przez innych powinno być przede wszystkim błogosławienie w sercu, pragnienie dobra drugiej osoby, proszenie Boga, aby ją wyzwolił i uzdrowił: „Błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo” (1 P 3, 9). Jeśli mamy walczyć ze złem, zrobmy to, ale zawsze mówmy „nie” przemocy wewnętrznej.

